

Vec C-157/05

Winfried L. Holböck

proti

Finanzamt Salzburg-Land

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgerichtshof)

„Voľný pohyb kapitálu – Sloboda usadiť sa – Dať z príjmov – Rozdelenie dividend – Kapitálové výnosy, ktoré majú pôvod v tretej krajine“

Abstrakt rozsudku

1. Voľný pohyb osôb – Sloboda usadiť sa – Voľný pohyb kapitálu – Ustanovenia Zmluvy – Pôsobnosť

(články 43 ES a 56 ES)

2. Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín

(článok 56 ES a článok 57 ods. 1 ES)

1. Na vnútroštátnu právnu úpravu, podľa ktorej prijatie dividend podlieha dani, ktorej sadzba závisí od toho, či tieto dividendy majú, alebo nemajú vnútroštátny pôvod, nezávisle od rozsahu úasti akcionára v spoločnosti, ktorá dividendy rozdeľuje, sa môže vzťahovať tak článok 43 ES týkajúci sa slobody usadiť sa, ako aj článok 56 ES týkajúci sa voľného pohybu kapitálu.

Ustanovení kapitoly Zmluvy o práve usadiť sa sa však nemožno dovoľávať v situácii, v ktorej akcionár prijíma dividendy od spoločnosti usadenej v tretej krajine. Uvedená kapitola totiž neobsahuje žiadne ustanovenie rozširujúce jej pôsobnosť na situácie týkajúce sa usadenia sa štátneho príslušníka členského štátu alebo spoločnosti založenej v súlade s právnou úpravou členského štátu v tretej krajine.

(pozri body 24, 28, 29)

2. Článok 57 ods. 1 ES sa má vykladať tak, že článok 56 ES nezasahuje do toho, aby členský štát uplatňoval právnu úpravu, ktorá existovala k 31. decembru 1993 a ktorá na jednej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti rezidenta, ukladá daňovú sadzbu vo výške polovice priemernej daňovej sadzby, a na druhej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti usadenej v tretej krajine, v ktorej má tento akcionár dvojtretinovú úasť na základnom imaní, ukladá bežnú sadzbu dane z príjmu.

Aj za predpokladu totiž, že by sa mohol takýto akcionár odvolávať na článok 56 ES, obmedzenie pohybu kapitálu zahŕňajúce priame investície, akým je menej výhodné daňové zaobchádzanie s dividendami zahraničného pôvodu, patrí do pôsobnosti článku 57 ods. 1 ES, keďže sa týka úastí nadobudnutých s cieľom vytvorenia alebo udržania trvalých a priamych hospodárskych prepojení medzi akcionárom a danou spoločnosťou a umožňujúcich tomuto akcionárovi úinne sa zúčastniť na riadení tejto spoločnosti alebo jej kontrole, pričom o taký prípad ide pri menej výhodnom daňovom zaobchádzaní s dividendami zahraničného pôvodu, ktoré sa vzťahuje na úasť

zodpovedajúcu dvom tretinám základného imania spoločnosti, ktorá dividendy rozdeľuje.

(pozri body 36 – 38, 44, 45 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 24. mája 2007 (*)

„Voľný pohyb kapitálu – Sloboda usadiť sa – Dať z príjmov – Rozdeľovanie dividend – Kapitálové výnosy pochádzajúce z tretej krajiny“

Vo veci C-157/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 28. januára 2005 a doručený Súdnemu dvoru 7. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním:

Winfried L. Holböck

proti

Finanzamt Salzburg-Land,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- pán Holböck, v zastúpení: W.D. Arnold, Rechtsanwalt,
- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,
- francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a C. Jurgensen, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: M. Bethell, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci T. Ward, barrister,

– Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: R. Lyal a G. Braun, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 56 ES až 58 ES.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom proti sebe stoja pán Holböck a Finanzamt Salzburg-Land v súvislosti so zdanením dividend, ktoré pán Holböck prijal od spoločnosti usadenej v tretej krajine.

Právny rámec

3 Článok 37 ods. 1 a 4 rakúskeho zákona z roku 1988 o dani z príjmov (Einkommensteuergesetz 1988, BGBl. 400/1988, ďalej len „EStG 1988“) pred zmenami a doplneniami zákonom z roku 1993 o daňovej reforme (Steuerreformgesetz 1993, BGBl. 818/1993) stanovoval:

„1. Daňová sadzba sa znižuje pri:

– príjmoch pochádzajúcich zo skutočného rozdelenia zisku (odsek 4)... na polovicu priemernej daňovej sadzby vzťahujúcej sa na celkové príjmy,

...

4. Príjmami z úastí sú:

1. Skutočné rozdelenia dividend z akcií alebo zo spoločenských podielov v tuzemských kapitálových spoločnostiach alebo tuzemských družstevných spoločnostiach založených na účely dosiahnutia zisku

...“

4 Po zmene a doplnení zákonom z roku 1993 o daňovej reforme zneli ustanovenia citované v predchádzajúcom bode takto:

„1. Daňová sadzba sa znižuje pri:

3. príjmoch založených na úastiach (odsek 4)... na polovicu priemernej daňovej sadzby vzťahujúcej sa na celkové príjmy.

...

4. Príjmami z úastí sú:

1. Produkty z úastí:

a) Zisky všetkých druhov pochádzajúce z úastí v tuzemských kapitálových spoločnostiach alebo v tuzemských družstevných spoločnostiach založených na účely dosiahnutia zisku vo forme

akcií alebo spoločenských podielov...”

5 V súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou týkajúcou sa dane z príjmov (ďalej len „vnútroštátna právna úprava“) rozdelenia zisku vnútroštátnych spoločností fyzickej osobe s bydliskom v Rakúsku podliehajú daňovej sadzbe zníženej na polovicu („Hälftesteuersatz“).

6 Naopak rozdelenia zisku zahraničných akciových spoločností fyzickej osobe s bydliskom v Rakúsku podliehajú bežnej dani z príjmov.

7 V súvislosti so zdaňovaním skutočného rozdelenia ziskov ani zákon z roku 1993 o daňovej reforme, ani zákon z roku 1996 o štrukturálnom prispôbení (Strukturanpassungsgesetz, BGBl. 201/1996) nezmenili právny stav, pokiaľ ide o obdobie po 31. decembri 1993.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Pán Holböck má bydlisko v Rakúsku, kde sa nachádza aj centrum jeho záujmov. Je konateľom CBS Conmeth Business Systems GmbH, ktorá má svoje sídlo v Rakúsku a ktorej predmetom činnosti je obchod s kozmetickými výrobkami.

9 Jediným akcionárom uvedenej spoločnosti je CBS Conmeth Business Systems AG, ktorá má svoje sídlo vo Švajčiarsku. Pán Holböck vlastní dve tretiny základného imania tejto druhej spoločnosti.

10 Pán Holböck vzhľadom na svoje úasti na základnom imaní CBS Conmeth Business Systems AG prijímal v rokoch 1992 až 1996 dividendy. Tieto dividendy podliehajú v Rakúsku dani z príjmov v plnej výške ako príjmy z kapitálového majetku.

11 Keďže sa zdalo, že vybratie tejto dane je ohrozené, Finanzlandesdirektion für Salzburg – ktorý neskôr nahradil Finanzamt Salzburg-Land – rozhodnutím z 3. júla 2000 nariadil zriadenie záložného práva na majetku pána Holböcka na zabezpečenie jeho dlhu na dani z príjmu za roky 1992 až 1996 v celkovej sume 118 944 088 ATS. Žalobca vo veci samej podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Verwaltungsgerichtshof.

12 Pán Holböck vo svojej žalobe tvrdí, že na cezhraničné vyplácanie dividend od spoločnosti nachádzajúcej sa vo Švajčiarsku v prospech rakúskeho držiteľa podielov sa vzťahuje článok 56 ES, ktorý zakazuje všetky obmedzenia pohybu kapitálu vrátane pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Skutočnosť, že na základe vnútroštátnej právnej úpravy dividendy vyplácané spoločnosťami usadenými v Rakúsku fyzickým osobám podliehajú daňovej sadzbe vo výške polovice priemernej sadzby, pričom na dividendy zahraničného pôvodu sa vzťahuje zdanenie plnou sadzbou, predstavuje rozdielne zaobchádzanie, pre ktoré neexistuje žiadne odôvodnenie.

13 Vnútroštátny súd uvádza, že Súdny dvor sa pri svojom vyjadrení k režimu zdaňovania kapitálových príjmov v Rakúsku vo svojom rozsudku z 15. júla 2004, Lenz (C-315/02, Zb. S. I-7063) obmedzil na príjmy pochádzajúce z iných členských štátov.

14 Uvedený vnútroštátny súd, odkazujúc na článok 57 ods. 1 ES, podľa ktorého sa článok 56 prijal bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie obmedzení vo vzťahu k tretím krajinám, ktoré platili vo vnútroštátnom práve alebo v práve Spoločenstva k 31. decembru 1993 z hľadiska pohybov kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín týkajúcich sa priamych investícií, usudzuje, že pojem „priame investície“ nie je dostatočne objasnený.

15 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bránia ustanovenia týkajúce sa voľného pohybu kapitálu (článok 56 a nasl. ES) vnútroštátnej právnej úprave, ktorá existovala 31. decembra 1993 (a bola zachovaná aj po pristúpení Rakúska k [Európskej únii] 1. januára 1995), podľa ktorej sú dividendy z vnútroštátnych akcií zdaňované sadzbou vo výške polovice priemernej sadzby dane vzťahujúcej sa na celkové príjmy, pričom dividendy pochádzajúce od akciovej spoločnosti so sídlom v tretej krajine (v konaní vo veci samej: vo Švajčiarsku), v ktorej má daňovník dvojtretinovú účasť, sú zdaňované bežnou sadzbou dane z príjmu?“

O prejudiciálnej otázke

16 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či ustanovenia Zmluvy ES týkajúce sa voľného pohybu kapitálu bránia právnej úprave členského štátu, ktorá na jednej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti rezidenta, ukladá daňovú sadzbu vo výške polovice priemernej daňovej sadzby, a na druhej strane zdaňuje bežnou sadzbou dane z príjmu dividendy, rozdeľované spoločnosťou usadenou v tretej krajine, v ktorej má daňovník dvojtretinovú účasť na základnom imaní.

17 Pán Holböck a Komisia Európskych spoločností odkazujú na už citovaný rozsudok Lenz a tvrdia, že vnútroštátna právna úprava vytvára obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

18 Komisia na rozdiel od žalobcu vo veci samej usudzuje, že na prijímanie dividend rozdeľovaných spoločnosťou usadenou v tretej krajine, v ktorej má akcionár – príjemca dividend účasť zodpovedajúcu dvom tretinám základného imania, sa vzťahuje pojem „priame investície“ v zmysle článku 57 ods. 1 ES. Keďže uvedená právna úprava existovala k 31. decembru 1993, podľa Komisie sa na ňu v zmysle posledného uvedeného ustanovenia vzťahuje výnimka zo zákazu obmedzení pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami uvedeného v článku 56 ES.

19 Francúzska a holandská vláda naopak tvrdia, že vnútroštátnu právnu úpravu možno skúmať len vo vzťahu k ustanoveniam týkajúcim sa slobody usadiť sa a nie vo vzťahu k ustanoveniam týkajúcich sa voľného pohybu kapitálu. Vzhľadom na to, že táto sloboda sa nevzťahuje na usadenie štátneho príslušníka členského štátu v tretej krajine, však pán Holböck pri napadnutí uplatnenia tejto právnej úpravy na dividendy, ktoré prijímal od spoločnosti usadenej vo Švajčiarsku, v ktorej má účasť zodpovedajúcu dvom tretinám základného imania, nemá právo dovoliť sa slobody usadiť sa.

20 Pre prípad, že by sa vnútroštátna právna úprava mala skúmať z hľadiska voľného pohybu kapitálu, tieto vlády a vláda Spojeného kráľovstva zaujímajú rovnaký postoj ako Komisia, podľa ktorého sa na takúto právnu úpravu v každom prípade vzťahuje výnimka upravená v článku 57 ods. 1 ES.

21 Na úvod je dôležité pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že hoci priame dane patria do právomoci členských štátov, členské štáty ich musia uplatňovať v súlade s právom Spoločenstva (rozsudky zo 6. júna 2000, Verkooijen, C-35/98, Zb. s. I-4071, bod 32; Lenz, už citovaný, bod 19, a zo 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, Zb. s. I-7477, bod 19).

22 Pokiaľ ide o otázku, či sa na vnútroštátnu právnu úpravu vzťahuje jedna alebo druhá sloboda pohybu, z judikatúry, ktorá je v súčasnosti dobre ustálená, vyplýva, že je potrebné zohľadniť predmet danej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. septembra 2006,

Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C?196/04, Zb. s. I?7995, body 31 až 33; z 3. októbra 2006, Fidium Finanz, C?452/04, Zb. s. I?9521, body 34 a 44 až 49; z 12. decembra 2006, Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, C?374/04, Zb. s. I?11673, body 37 a 38; Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, Zb. s. I?11753, bod 36, ako aj z 13. marca 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C?524/04, Zb. s. I?2107, body 26 až 34).

23 Na rozdiel od situácie vo veciach, ktoré viedli k už citovaným rozsudkom Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas (body 31 a 32), ako aj Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation (body 28 až 33), právna úprava vo veci samej nie je ur?ená len na uplat?ovanie na ú?asti, ktoré umožňujú vykonáva? ur?itý vplyv na rozhodnutia spoločnosti a ur?ova? jej ?innosti.

24 Na vnútroštátnu právnu úpravu, pod?a ktorej prijatie dividend podlieha dani, ktorej sadzba závisí od toho, či tieto dividendy majú, alebo nemajú vnútroštátny pôvod, nezávisle od rozsahu ú?asti akcionára v spoločnosti, ktorá dividendy rozdeľuje, sa môže vz?ahova? tak ?lánok 43 ES týkajúci sa slobody usadiť sa, ako aj ?lánok 56 ES týkajúci sa vo?ného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudky Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, už citovaný, body 37 a 38, ako aj Test Claimants in the FII Group Litigation, už citovaný, body 36, 80 a 142).

25 V tejto veci však ani jedna, ani druhá z uvedených slobôd nebránia uplatneniu vnútroštátnej právne úpravy.

26 Na jednej strane, pokiaľ ide o ustanovenia Zmluvy týkajúce sa slobody usadiť sa, je vhodné pripomenúť, že ?lánok 43 ES zaručuje slobodu štátnych príslušníkov jedného ?lenského štátu usadiť sa na území iného ?lenského štátu, čo zahŕňa právo za?ať a vykonávať samostatnú zárobkovú ?innosť, ako aj založiť a viesť podniky za podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov právom štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa (pozri rozsudky z 13. apríla 2000, Baars, C?251/98, Zb. s. I?2787, bod 27, a z 11. marca 2004, De Lasteyrie du Saillant, C?9/02, Zb. s. I?2409, bod 40).

27 Z judikatúry Súdneho dvora, ktorá je tiež dobre ustálená, vyplýva, že hoci cieľom ustanovení týkajúcich sa slobody usadiť sa je pod?a ich znenia zabezpečiť v hostiteľskom ?lenskom štáte zaobchádzanie pod?a podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov, tieto ustanovenia rovnako bránia aj tomu, aby ?lenský štát pôvodu zasahoval do usadenia niektorého zo svojich štátnych príslušníkov alebo spoločnosti založenej v súlade s jeho právnou úpravou v inom ?lenskom štáte (pozri rozsudky z 13. decembra 2005, Marks & Spencer, C?446/03, Zb. s. I?10837, bod 31, ako aj Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, už citovaný, bod 42).

28 Kapitola Zmluvy o práve usadiť sa však neobsahuje žiadne ustanovenie rozširujúce jej pôsobnosť na situácie týkajúce sa usadenia sa štátneho príslušníka ?lenského štátu alebo spoločnosti založenej v súlade s právnou úpravou ?lenského štátu v tretej krajine (pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. mája 2007, A a B, C?102/05, Zb. s. I?3871, bod 29).

29 Preto sa v situácii, o akú ide vo veci samej, nemožno dovolávať ustanovení uvedenej kapitoly.

30 Na druhej strane, pokiaľ ide o ustanovenia Zmluvy týkajúce sa vo?ného pohybu kapitálu, je pravda, že Súdny dvor v bodoch 20 až 22 svojho už citovaného rozsudku Letz usúdil, že ú?inkom vnútroštátnej právnej úpravy – vzhľadom na to, že táto právna úprava podmieňuje uplatnenie pevnej daňovej sadzby vo výške 25 % alebo sadzby zníženej na polovicu na kapitálové príjmy tým, aby tieto príjmy boli rakúskeho pôvodu –, je nielen odrádzanie daňovníkov s bydliskom v

Rakúsku od investícií ich kapitálu do spoločností usadených mimo tohto členského štátu, ale aj obmedzovanie posledných uvedených spoločností, keďže táto právna úprava im kladie prekážku v zhromažďovaní kapitálu v tomto štáte. Podľa Súdneho dvora takáto právna úprava vytvára obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré článok 56 ods. 1 ES v zásade zakazuje.

31 Dokonca aj za predpokladu, že štátny príslušník členského štátu, ktorý má dvojtretinovú účasť na základnom imaní spoločnosti usadenej v tretej krajine, je oprávnený dovoľávať sa zákaz obmedzení pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami, uvedeného v článku 56 ods. 1 ES, aby tak namietal proti uplatneniu tejto právnej úpravy na dividendy, ktoré prijal od tejto spoločnosti, sa však vo veci samej, ako to uviedli tak francúzska, holandská vláda a vláda Spojeného kráľovstva, ako aj Komisia, na uvedenú právnu úpravu vzťahuje výnimka upravená v článku 57 ods. 1 ES.

32 Z posledného uvedeného ustanovenia totiž vyplýva, že článok 56 ES bol prijatý bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie obmedzení vo vzťahu k tretím krajinám, ktoré platili vo vnútroštátnom práve alebo v práve Spoločenstva k 31. decembru 1993 z hľadiska pohybu kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín týkajúcich sa priamych investícií – vrátane investícií do nehnuteľného majetku, usadenia sa, poskytovania finančných služieb alebo vstupu cenných papierov na kapitálové trhy.

33 Pojem „priame investície“ nie je definovaný v Zmluve, bol však predmetom definície v nomenklatúre kapitálových pohybov uvedenej v článku 1 smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy [zrušený Amsterdamskou zmluvou] (Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10) (rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, body 177 a 178).

34 Ako vyplýva z výpočtu „priamych investícií“ obsiahnutého v prvej časti uvedenej nomenklatúry a zo súvisiacich vysvetľujúcich poznámok, pojem „priame investície“ sa týka investícií všetkých druhov, ktoré boli vykonané fyzickými alebo právnickými osobami a ktoré slúžia na vytvorenie alebo udržanie trvalých a priamych prepojení medzi osobou poskytujúcou kapitál a podnikom, ktorému sa kapitál poskytuje na účely vykonávania jeho hospodárskej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, body 180 a 181).

35 Pokiaľ ide o účasti na nových alebo existujúcich podnikoch, ako to potvrdzujú tieto vysvetľujúce poznámky, cieľ vytvorenia alebo udržania trvalých a priamych hospodárskych prepojení predpokladá, že akcie vlastnené akcionárom mu budú na základe ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy o akciových spoločnostiach, alebo iným spôsobom umožňujú účinne sa zúčastniť na riadení tejto spoločnosti alebo jej kontrole (rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 182).

36 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca vo veci samej, sa obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajúce priame investície alebo usadenie sa v zmysle článku 57 ods. 1 ES vzťahujú nielen na vnútroštátne opatrenia, ktoré pri ich uplatnení na pohyby kapitálu do tretích krajín alebo z tretích krajín obmedzujú investície alebo usadenie sa, ale takisto aj na opatrenia, ktoré obmedzujú vyplácanie dividend, ktoré z nich pochádzajú (pozri rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 183).

37 Z toho vyplýva, že obmedzenie pohybu kapitálu, akým je menej výhodné daťové zaobchádzanie s dividendami zahraničného pôvodu, patrí do pôsobnosti článku 57 ods. 1 ES, keďže sa týka úastí nadobudnutých s cieľom vytvorenia alebo udržania trvalých a priamych hospodárskych prepojení medzi akcionárom a danou spoločnosťou a umožňujúcich tomuto akcionárovi úinne sa zúčastniť na riadení tejto spoločnosti alebo jej kontrole (rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 185).

38 Ako uviedli francúzska a holandská vláda, ako aj Komisia, o taký prípad ide pri menej výhodnom daťovom zaobchádzaní s dividendami zahraničného pôvodu, ktoré sa vzťahuje na úasť zodpovedajúcu dvom tretinám základného imania spoločnosti, ktorá dividendy rozdeľuje.

39 Z článku 57 ods. 1 ES však vyplýva, že členský štát môže vo vzťahuoch s tretími krajinami uplatniť obmedzenia pohybu kapitálu, ktoré patria do vecnej pôsobnosti tohto ustanovenia, aj keď sú v rozpore so zásadou voľného pohybu kapitálu zakotvenou v článku 56 ES, pokiaľ existovali už k 31. decembru 1993 (rozsudok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 187).

40 Hoci v zásade je úlohou vnútroštátneho súdu, aby určil obsah právnej úpravy platnej k dátumu stanovenému aktom Spoločenstva, Súdny dvor môže poskytnúť kritériá na výklad pojmu Spoločenstva, ktorý predstavuje referenčný pojem pre uplatnenie výnimky zo všeobecnej právnej úpravy Spoločenstva na vnútroštátnu právnu úpravu „existujúcu“ k stanovenému dátumu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júna 1999, *Konle*, C-302/97, Zb. s. I-3099, bod 27, a *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 191).

41 V tomto kontexte Súdny dvor rozhodol, že nie každé vnútroštátne opatrenie prijaté po takto stanovenom dátume je len z tohto dôvodu automaticky vylúčené z uplatnenia výnimky zavedenej predmetným aktom Spoločenstva. Na ustanovenie, ktoré je vo svojej podstate zhodné so skoršou právnou úpravou alebo ktoré sa obmedzuje na zmiernenie alebo odstránenie prekážky výkonu práv a slobôd Spoločenstva obsiahnuté v skoršej právnej úprave, sa výnimka vzťahuje. Naopak, právnou úpravu, ktorá vychádza z odlišnej logiky ako skoršie právo a zavádza nové postupy, nemožno postaviť na roveň právnej úprave existujúcej k dátumu zvolenému predmetným aktom Spoločenstva (pozri rozsudky *Konle*, už citovaný, body 52 a 53, ako aj *Test Claimants in the FII Group Litigation*, už citovaný, bod 192).

42 V tejto veci vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí, ktorým položil prejudiciálnu otázku, spresnil, že daťový režim uplatniteľný v Rakúsku vase skutkového stavu na dividendy rozdeľované spoločnosťami usadenými v tretích krajinách sa zakladal na EStG 1988, v znení zákona z roku 1993 o daťovej reforme a zákona z roku 1996 o štrukturálnom prispôbení. Z uvedeného rozhodnutia tiež vyplýva, že v oblasti zdačovania skutočných rozdelení ziskov nezmenili legislatívne zmeny vykonané po 31. decembri 1993 v porovnaní s ustanoveniami zavedenými pred 31. decembrom 1993 prostredníctvom EStG 1988 právny rámec vzťahujúci sa na skutkový stav, a to ani vo vzťahu k obdobiu po tomto dátume.

43 Za týchto okolností je na vnútroštátnu právnu úpravu potrebné hľadiť tak, že existovala k 31. decembru 1993 v zmysle článku 57 ods. 1 ES.

44 Z toho vyplýva, že ani za predpokladu, že by daťovník nachádzajúci sa v situácii pána Holböcka bol oprávnený dovolávať sa článku 56 ES, tento článok nebráni uplatneniu vnútroštátnej právnej úpravy za takých okolností, aké sú vo veci samej.

45 Vzhľadom na predchádzajúce je vhodné na položenú otázku odpovedať, že článok 57 ods. 1 ES sa má vykladať tak, že článok 56 ES nezasahuje do toho, aby členský štát uplatňoval

právnú úpravu, ktorá existovala k 31. decembru 1993 a ktorá na jednej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti rezidenta, ukladá daňovú sadzbu vo výške polovice priemernej daňovej sadzby, a na druhej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti usadenej v tretej krajine, v ktorej má tento akcionár dvoj tretinovú účasť na základnom imaní, ukladá bežnú sadzbu dane z príjmu.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo zatiaľ v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 57 ods. 1 ES sa má vykladať tak, že článok 56 ES nezasahuje do toho, aby členský štát uplatňoval právnú úpravu, ktorá existovala k 31. decembru 1993 a ktorá na jednej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti rezidenta, ukladá daňovú sadzbu vo výške polovice priemernej daňovej sadzby, a na druhej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti usadenej v tretej krajine, v ktorej má tento akcionár dvoj tretinovú účasť na základnom imaní, ukladá bežnú sadzbu dane z príjmu.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.